

Menneskets 43 millioner seksualiteter

'The Einstein of Sex' er en perle af en teaterkoncert om den seksuelle mangfoldighed

TEATER

Husets Teater, The Einstein of Sex

Gæstespil af Livingstones Kabinet. Manus: Kareis og Livingstone, iscen.: Nina Kareis, Komponist: Pete Livingstone i samarb. Erik Christoffersen, scen. og kostumer: Dorte Holbek, Koreografi: Adelaide Bentzon.

"Er du homo?" Pigen er bare et skolebarn, men hun kender allerede til visse ting i denne verden. Ja, skuespilleren Pauli Ryberg er vistnok homo. Men det er ikke relevant her, siger han, hvor de begge står på scenen på Husets Teater. For han spiller jo en rolle, den tysk-jødiske seksualforsker og forfatter Magnus Hirschfeld, der grundlagde verdens første forskningsinstitut for seksualitet i 1919 og foretog verdens første kønsskifte-operation i 1930. I øvrigt på en dansker. Og så alligevel.

'The Einstein of Sex' er ikke bare en alternativ teaterkoncert, som kombinerer dokumentarisme med underholdning, frækhed med seriøsitet. Det er også et dybt personligt og aktivistisk indspark i den aktuelle kamp for seksuelle minoriteters ret til at elske den eller dem, man vil. En ret, som ifølge forestillingen er på retræte overalt i verden.

VI BEFINDER OS på Institut Für Sexualwissenschaft i Berlin i de seksuelt frigjorte år mellem Første og Anden Verdenskrig. Magnus Hirschfeld (1868-1935), der selv er til mænd, forsker ikke kun i homoseksualitet og såkaldt tilpasningsterapi, hvor hensigten er at få folk til at "leve med deres natur". Han forsker også i transvestisme, tissesex og alt muligt midt mellem.

Instituttet er både forskningssted og antropologisk samling med objekter fra hele verden, herunder en dildo i skildpaddeskjold fra de oversøiske lande og en mekanisk onanimaskine fra Letland. Altså et åbent og nysgerrigt sted, hvor mottoet er 'Per Scientiam ad Justitiam', at skabe retfærdighed gennem videnskab.

Lige så nysgerrigt folder forestillingen sig ud. Pauli Ryberg er et hyggeligt bekendtskab som den aldrende seksualforsker, der ser sit livsprojekt gå

op i flammerne under de nazistiske bogafbrændinger i 1933. Han er omgivet af Ole Håndsbæk Christensen, Bent Jacobsen og Brian Grønbæk fra queerkoret Schwanzen Säger Knaben, der sammen med forestillingens eneste kvinde, Amia Miang, lægger stemmer til instituttets patienter og forskere i et miks af talekor, spilledscener og flerstemmige sange baseret på dokumentarisk materiale. Det fungerer særdeles godt, når de for eksempel synger om "hvad folk de gør ved hinanden – og altid har gjort", imens forskerfingrene piller under de tændte bordlamper.

Der er noget episk over komponist Pete Livingstones minimalistiske arrangementer. Han musicerer selv på klaver og løfter forestillingen op over det rent dokumentaristiske, op i det tidsløse.

ISCENESÆTTER Nina Kareis har skabt en imødekomende og behagelig energi på scenen, der virker som en modgift til de aggressive homofobiske angreb, der formidles. Fra anihomoseksualitetslove i lande som Uganda og Rusland til vores egen Jesper Langballe, der har kaldt homoseksualitet for "et handicap"...

.. Det Kongelige Teater opfører for tiden musicalen 'Cabaret' om de sidste lystige dage i en berlinsk kabaret i mellemkrigstiden. Den er baseret på en bog af englænderen Christoffer Ischerwood, der som homoseksuel en overgang kom på Hirschfelds institut. Men vil man vide noget om historien bag de promiskuøse udskjelser på nationalscenen, vil jeg stærkt anbefale 'The Einstein of Sex'. Her får man indblik i de foruroligende paralleller mellem den tid, der kaldte Hirschfeld "et beskidt gammelt svin" og vores egen.

Og den lille pige? "Jeg er nok et symbol på fremtiden", siger hun, inden hun overlader scenen til de voksne og deres ifølge Hirschfeld godt 43 millioner "seksuelle mellemstadier" i overgangen fra en rent maskulin og en rent feminin seksualitet. Se, det er videnskab!

KRISTIAN HUSTED

Kristian.husted@pol.dk